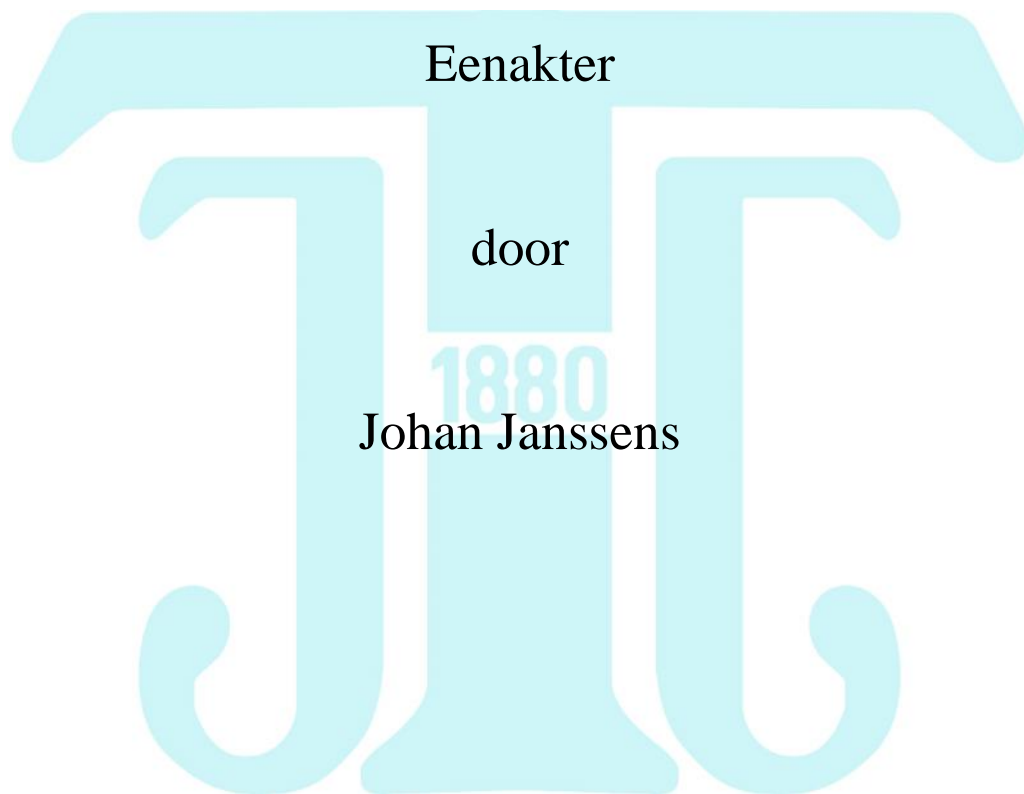

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

EEN GOED ONOPVALLEND MAN

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
1996
Nr. 2353

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *EEN GOED OPOPVALLEND MAN* op te voeren moet de naam van auteur *JOHAN JANSSENS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1996/0220/054
ISBN- 978- 90-385-04650

© 1996 Toneelfonds J. Janssens/ Johan Janssens
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

5 dames - 3 heren

Vader Fons

Moeder

Dochter Mia, 17 jaar

Dochter Ria, 16 jaar

Zoon Hans, 18 jaar

Oma

Buurman

Buurvrouw

INHOUD

Kerstavond. Ouders, drie kinderen en oma zitten gezellig bij elkaar. Na het eten worden de pakjes uitgedeeld. Niemand is eigenlijk tevreden met zijn geschenkje. Iedereen zaagt en klaagt erover. Dit heeft tot gevolg dat onprettige herinneringen naar boven komen. Vader heeft zijn eigen geschenk gekocht i.p.v. te gaan vissen gaat hij volgend jaar jagen en hij demonstreert zijn geweer. Hij schiet iedereen dood.

Volledige duisternis

RADIOSTEM : ... volgens de buren was hij een goed onopvallend man. Tot zover het nieuws.

(Het ganse gezin; vader, moeder, zoon Hans, 2 dochters Mia en Ria en grootmoeder (in rolstoel) zitten aan de feesttafel. Het jaarlijkse Kerstfeest. Ze hebben gedaan met eten. Het hoofdgerecht is net op. Iedereen heeft goed gegeten. Onder de kerstboom in de hoek van de kamer liggen verschillende pakjes, van groot naar klein. iedereen zit wat onderuit geschoven van het vele eten.)

VADER : Jammer dat we vorig jaar geen kalkoen hebben gegeten, 't was heel lekker.

MOEDER : Maar we eten toch elk jaar kalkoen met Kerstmis.

VADER : Dat was vis vorig jaar, ja...

MOEDER : Vis?

MIA & RIA : Allez pa...

VADER : Hoe, allez pa? Dat was vis.

MOEDER : Kalkoen!

VADER : Als dit nu kalkoen was, dan was dat vorig jaar vis, zeker weten, dat proef ik nu.

MOEDER : Maar waarover begint gij nu eigenlijk?

OMA : Over de vis van vorig jaar.

MOEDER : Maar dat was toen helemaal geen vis, dat was kalkoen.

VADER : Op de verzekering bij ons zeggen ze altijd: als een auto van links komt, kan hij niet van rechts komen. Dus, dan was dit geen kalkoen, als dat van vorig jaar kalkoen was.

HANS : Wacht, ik ben vandaag de foto's van vorig jaar gaan halen. Hier... *(neemt ze van de kast)*

MIA : Dat duurt daar wel lang.

HANS : Blinde fotograaf, duurt wel even...

(Vader begint de foto's te bekijken. De zoon wijst naar een foto. Moeder staat recht en begint de borden bijeen te doen.)

HANS : Hier... toen ge u verslikte in een beentje.

VADER : Dat was een graat...

HANS : Wat heeft tante Jacqueline hier vast? ... een vleugeltje van de kalkoen... kijk, er hangen zelfs nog pluimen aan.

(Moeder verdwijnt met een stapel borden in de keuken.)

VADER : En hier... nonkel Albert... een vismes mijnheer. Ja, natuurlijk als ge alleen hamburgers eet zult ge dat niet herkennen.

OMA : Dat was het voorgerecht, want Albert was al weg voor de kalkoen.

MOEDER : *(Komt terug uit de keuken. Naar vader wijzend.)* Ja, door uw schuld. *(Ze ruimt verder af.)*

VADER : Door mijn schuld?

RIA : Ja, omdat ge weer over zijn hond begon...

VADER : Hond, hond, een siamese kat...

HANS : Nee, dat was toen tante is doorgedaan.

VADER : Ja, zeg... daar gaan we nu niet over beginnen hé, 't is hun eigen schuld dat ze niet meer willen komen, ze hadden maar geen aap moeten kopen. Kom, we gaan pakjes geven in plaats van ruzie te maken. *(Hij gaat naar de kerstboom, moeder komt binnen.)*

OMA : Noem jij dat ruzie maken? Ik en vader, wij maakten ruzie, daar spreken ze nu nog over in de buurt.

VADER : Maar ze waren toen ook niet veel gewoon hé. Eens kijken... een pakje voor moeder. *(Vader staat aan de kerstboom, neemt een pakje, gaat naar moeder en geeft het.)* Raaaaaaaaaaaaaaaaaden!!

MOEDER : *(Betast het pakje)* Ik voel... romantiek en spanning...

VADER : 't Zou kunnen.

MOEDER : *(Opent het pakje. Iedereen kijkt toe. Moeder haalt er een boek uit.)* Een kookboek?!

VADER : *(opgewekt)* Goed hé!

MOEDER : Hoe bedoelt ge?

VADER : Hoe bedoel ik?

MOEDER : Is er iets mis met mijn eten?

VADER : Hoe bedoelt ge?

MOEDER : Ja... is er iets mis met mijn eten... was het vanavond niet goed genoeg misschien en daarbij, dit boek staat al 15 jaar op het schab in mijn keuken.

VADER : (*verontwaardigd*) Hoe kan ik dat nu weten?

MOEDER : Ge weet toch dat ik een keuken heb... of ook niet soms...

VADER : Ge moet dat toch niet zo persoonlijk nemen.

MOEDER : Hoe... niet persoonlijk nemen... is hij dan niet voor mij?

VADER : Jawel, hij is voor u.

MOEDER : Waarom zegt ge dan dat ik het niet persoonlijk moet nemen?

VADER : Hoe is dat nu mogelijk... er zal toch wel iets anders in staan?

MOEDER : Allez, hoe kan dat nu. Spruiten blijven spruiten en stoofvlees, stoofvlees en dat zal binnen 15 jaar nog zo zijn.

VADER : Misschien zijn de letters wel groter, ze gaan mee met de leeftijd van de kokers.

MOEDER : Hoe bedoelt ge?

VADER : Hoe bedoel ik?

MOEDER : Denkt ge misschien dat ik niet goed meer kan lezen, dat ik grote druk nodig heb. Hebt ge uzelf al eens zien pieren als ge de krant leest?

VADER : Ja, dat weet ik, maar in de krant zeggen ze niet hoe ik iets moet klaarmaken en daarbij, een kookboek moet niet op een schab staan, dat moet volhangen met tomatenpuree en vet.

MOEDER : Hoe bedoelt ge?

VADER : Dat ge hem ook moet gebruiken, want ge maakt een beefsteak klaar alsof het spaghetti is en aardappelen hé, zal ik u eens iets zeggen, die kookt ge totdat ze gaar zijn. Ik ben die patatten waar 'nog een goeie beet aan is' beu...

MOEDER : Daar blijven uw tanden stevig van...

VADER : Daarom draag ik al 15 jaar een kunstgebit zeker.

OMA : Al 15 jaar?!

VADER : Ja en als gij uw dochter had leren koken in plaats van surfen dan...

MIA : Ma kookt toch goed.

VADER : Moei u niet, uw tanden zijn nu ook niet direct om over te roepen. Van uw tandartsrekening hadden we al een wereldreis kunnen maken.

HANS : Een wereldreis, 't is al paniek als we eens naar Brussel rijden, "waar blijft die stad nu, waar blijft die nu."

VADER : Gij zijt toch maar tevreden dat ge mijn auto moogt gebruiken.